

Incipit

desiderium in angelis. respectu autem glorie corporis in aiaibus sanctorum per quidem esse desiderium non est spes pro loquendo. neque enim spes est obiectus theos logica. sic enim obiectum eius est deus. non autem aliquid bonum creatum. neque enim quod dicitur sumitur. quod obiectum spei est arduum ut supra dictum est. bonum autem cuius iam inuitabilem causam habemus non operatur ad nos in ratione arduum. unde non propter aliquos qui habent argentum sperare habiturum se aliquid quod statim in potestate eius est ut emat. et hinc illi qui habent gloriam aie non propter dicitur sperare gloriam corporis. hinc solum

Ad. v. sic procedit. videtur quod aliquid desiderat. fides vel spes remaneat in gloria. remoto enim eo quod est proprium remanet id quod est deus. sic dicitur in libro de causis. quod remoto rationali remanet viuus. et remoto viuus remanet ens. hinc in fine est aliquid quod habet deum cum beatitudine. scilicet cognitio. aliquid autem quod est sibi proprium. scilicet emigma. est enim fides cognitio emigmatice. quod remoto emigmatice fides adhuc remanet ipsa fides cognitio. **R**espondeo. fides est quod dicitur spuale lumen aie secundum illud epistolam. illuminans oculos cordis vestri in agnitionem dei. hinc lumen est imperfectum respectu luminis glorie de qua dicitur in psalmo. In lumine tuo vidimus lumen. lumen autem imperfectum remanet superueniente lumine perfectum. non enim cadela exstinguitur clari tate solis superueniente. **S**icut videtur quod ipsum lumen fidei maneat cum lumine glorie. **R**espondeo. substantia habitus non tollitur per hanc subtractionem materiae. per enim habitum liberalitatis retinetur una amissa pecunia. hanc actum habet non per obiectum autem fidei est veritas prima non visa. hinc remoto per hanc quod veritas prima adhuc potest manere ipse habitus fidei. **S**icut dicitur in quod fides est quidam habitus simplex. simplex autem vel totum tollitur vel totum manet. cum ergo fides non tollitur maneat hanc euacuatur ut dicitur in quod videtur quod totaliter tollatur.

Respondeo. dicitur quod quidam dixerunt quod spes totaliter tollitur. fides autem potest tollitur. scilicet quantum ad emigma et potest manere. scilicet quantum ad substantiam cognitionis. quod quidem si sic intelligatur quod maneat non tunc non si idem generis verissime dicitur est. fides enim cum visione patrie ducit in generis quod est cognitio. spes autem non ducit cum beatitudine in generis. operatur enim spes ad beatitudinis fruicionem sic motus ad quere in termino. Si autem intelligatur quod eadem non cognitio quod est fides maneat in patria hanc est omnino impossibile non enim remota differentia alicuius spei remanet substantia generis eadem non. sic remota differentia constituta albedinis non remanet eadem substantia coloris non. ut sit idem non color. sit quod albedo quod vero migretur non enim operatur genus ad differentiam sic materia ad formam ut remaneat substantia generis eadem non differentia remota. sic remanet eadem non substantia materiae remota forma. genus enim differentia non sunt pres speciei. alioquin non predicaretur de specie. sic species figurat ficat totum. dispositum ex materia et forma in rebus materialibus. ita differentia significat totum et hinc genus de notat totum ab eo quod est sic materia differentia vero ab eo quod est sic forma. species vero ab utroque sic in homine natura sensitiva ita naturaliter se habet ad intellectum. aial autem dicitur quod habet naturam sensitivam. rationale quod habet intellectum. homo vero quod habet virtutem

quod. et sic idem totum signatum per hanc tria hanc non ab eodem. unde per quod cum differentia non sit nisi designata generis. remota differentia non potest substantia generis eadem remanere. non enim remanet eadem aialitas si sit alia aia constituitis aial unde non potest esse quod eadem non cognitio quod prius fuit emigmatice postea fiat visio aperta. et sic patet quod nihil idem non vel specie quod est in fine remaneat in patria hanc solum idem generis. **A**d. i. quod dicitur quod remoto rationali non remanet viuus idem non hanc generis ut ex dictis patet. **A**d. ii. dicitur quod imperfecto lumine cadele non opponit perfectum solantis luis. quod non respicitur idem obiectum. hanc imperfecto fidei et perfectio glorie opponitur ad inuice et respicitur idem obiectum. unde non potest esse simul. sic nec claritas aeris cum obscuritate eius. **A**d. iii. dicitur quod ille qui amittit pecuniam non amittit possibilitatem habendi pecuniam. et ita dicitur meter remanet habitus liberalitatis. hanc in statu glorie non solum actu tollitur obiectum hanc quod est non visio. hanc enim possibilitatem propter beatitudinis stabilitatem. et ita frustra talis habitus remanet

Ad. vi. sic procedit. videtur quod caritas non maneat post hanc vitam in gloria. quod ut dicitur. i. ad corinthios. xii. cum veniet quod perfectio est euacuabitur quod ex parte est. i. quod est imperfectum. hanc caritas vie est imperfecta. quod euacuabitur adueniente perfectione glorie. **R**espondeo. habitus et actus distinguuntur secundum obiecta. hanc obiectum amoris est bonum apprehensum. cum ergo alia sit apprehensio presentis vite et alia apprehensio future vite. videtur quod non maneat eadem caritas utrobique. **R**espondeo. quod fuit unus romis. imperfectum potest mouere ad equalitatem perfectionis per continuu augmentum. hanc caritas vie nunquam potest peruenire ad equalitatem caritatis patrie quantumcumque augetur. **S**icut videtur quod caritas vie non maneat in patria. **S**icut dicitur in quod apostolus dicit. i. ad corinthios. xii. caritas nunquam excedit.

Respondeo. dicitur quod sic supra dictum est. quanto imperfecto alicuius rei non est de ratione speciei ipsius nihil. per hanc ter idem non quod prius fuit imperfectum postea perfectum esse. sic homo per augmentum phisice et albedo per methone Caritas autem est amor de cuius ratione non est aliqua imperfectio. potest enim esse habitus et non habitus visus et non visus. unde caritas non euacuatur per glorie perfectionem hanc eadem non manet. **A**d. i. quod dicitur quod imperfecto caritatis per accens se habet ad ipsam. quod non est de ratione amoris imperfecto. remoto autem eo quod est per accidens non manet remanet substantia rei. unde euacuata imperfectio caritatis non euacuatur ipsa caritas. **A**d. ii. dicitur quod caritas non habet per obiectum ipsam cognicionem. sic enim non est eadem in via et in patria hanc habet per obiectum ipsam rem cognitum quod est eadem. scilicet ipsum dei. **A**d. iii. dicitur quod caritas vie per augmentum non potest peruenire ad equalitatem caritatis patrie propter differentiam quod est ex parte cause. visio enim est quedam causa amoris ut dicitur in i. et hanc deus autem quanto perfectio cognoscatur tanto perfectius amatur

Deinde desiderandum est de domo. et circa hanc queritur. viii. **P**rimo utrum tona differat ab unitate. **S**ecundo de necessitate tonoy. **T**ercio utrum tona sint habitus. **Q**uarto quod et quod sint. **Q**uinto utrum tona sint meza. **S**exto utrum maneat in patria.

